

ČESKÁ REPUBLIKA
ROZSUDEK
JMÉNEM REPUBLIKY

Krajský soud v Plzni rozhodl samosoudkyní JUDr. Alenou Hockou ve věci

žalobce: M. J., narozený bytem
proti

žalované: Česká správa sociálního zabezpečení, IČ 00006963, Křížová 25,
225 08 Praha 5 (dále jen ČSSZ),

v řízení o žalobě ze dne 8.3.2019 proti rozhodnutí žalované ze dne 15.1.2019 č.j. RN-... ..
....-47091-VD o invalidní důchod,

takto:

- I. Žaloba se zamítá.
- II. Žádný z účastníků nemá nárok na náhradu nákladů řízení.

Odůvodnění:

1. Soud upozorňuje, že řízení v projednávané věci je upraveno zákonem č. 150/2002 Sb., soudní řád správní (dále jen s.ř.s.), a pro návrh na přezkoumání rozhodnutí je stanoven termín žaloba, účastníci jsou označováni žalobce a žalovaný. Dle § 4 odst. 1 písm. a) s.ř.s. soudy ve správním soudnictví rozhodují o žalobách proti rozhodnutím vydaným v oblasti veřejné správy orgánem moci výkonné, orgánem územního samosprávného celku, jakož i fyzickou nebo právnickou osobou nebo jiným orgánem, pokud jim bylo svěřeno rozhodování o právech a povinnostech fyzických a právnických osob v oblasti veřejné správy, (dále jen „správní orgán“). Ve věcech důchodového pojištění rozhoduje

specializovaný samosoudce, který má práva a povinnosti předsedy senátu (§ 31 odst. 2, 3 s.ř.s.) a podle § 75 odst. 1 s.ř.s. při přezkoumání rozhodnutí vychází soud ze skutkového a právního stavu, který tu byl v době rozhodování správního orgánu, tj. v této věci stav ke dni 15.1.2019.

2. **Včasnou žalobou** ze dne 8.3.2019 se žalobce domáhal přezkoumání napadeného rozhodnutí žalované ze dne 15.1.2019 č.j. RN-... ..-47091-VD, protože s ním nesouhlasí, neboť dle něho neodpovídá jeho zdravotnímu stavu, který popsal, jelikož posudkový lékař v žádném případě neposoudil jeho celkovou výkonnost, pohyblivost a schopnost vykonávat denní aktivity, kterou se stanoví procentní míra pracovní neschopnosti, když jeho denní aktivity jsou těžce omezeny, jak vyplývá z lékařské dokumentace a z těchto důvodů nemůže vykonávat žádnou pracovní činnost. Dále uvedl, že mu byl přiznán invalidní důchod prvního stupně žalovanou 23.9.2014 s mírou poklesu o 40% a přestože se zhoršil jeho zdravotní stav, bylo nově vyhodnoceno snížení ze 40% na 35% a přitom německou důchodovou pojišťovnou mu byl přidělen tzv. invalidní důchod v plném rozsahu a není schopen, ani mu není dovoleno vykonávat pracovní činnost a navíc je držitelem průkazu pro těžce zdravotně postižené. Namítal, že rozhodnutí žalované bylo vydáno na základě nedostatečně zjištěného skutkového stavu, proto požadoval zrušení rozhodnutí ze dne 15.1.2019 a vrácení věci žalované, aby o žádosti znovu rozhodla (o vyšším stupni invalidity a poklesu pracovní schopnosti); současně požadoval náklady řízení bez specifikace. (K žalobě připojil mimo jiné i kopii napadeného rozhodnutí.)
3. Jelikož žaloba byla podána u Krajského soudu v Brně, byla pravomocným usnesením uvedeného soudu ze dne 4.4.2019 č.j. 32 Ad 6/2019-5 postoupena místně příslušnému (§ 89 odst. 2 písm. c) zákona č. 582/1991 Sb.) Krajskému soudu v Plzni, jemuž byl spis doručen dne 7.5.2019.
4. **Napadeným rozhodnutím** ze dne 15.1.2019 č.j. RN-... ..-47091-VD žalovaná zamítla námitky žalobce a potvrdila rozhodnutí ČSSZ č.j. R-17.10.2018 – 4210/... .. ze dne 17.10.2018, jímž byla zamítnuta jeho žádost o změnu výše invalidního důchodu z důvodu zhoršení zdravotního stavu podle § 41 odst. 3 zákona č. 155/1995 Sb., o důchodovém pojištění (dále jen **zákon**), pro nesplnění podmínek § 39 odst. 2 písm. c) téhož zákona s přihlédnutím k článku 46 Nařízení Evropského parlamentu a Rady (ES) č. 883/2004 (dále jen **Nařízení**) s tím, že mu nadále náleží invalidní důchod pro invaliditu prvního stupně, protože podle posudku Okresní správy sociálního zabezpečení (dále jen **OSSZ**) Zlín ze dne 28.6.2018 je nadále invalidní pro invaliditu prvního stupně, neboť z důvodu dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu jeho pracovní schopnost poklesla jen o 35%. V odůvodnění rozhodnutí ze dne 15.1.2019 bylo dále uvedeno, že novým posudkem o invaliditě vypracovaným (lékařkou) ČSSZ dne 4.1.2019 bylo zjištěno, že žalobce je nadále invalidní jen pro invaliditu prvního stupně, ale nejedná se u něho o invaliditu třetího či druhého stupně, když rozhodující příčinou dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu s nejvýznamnějším dopadem na pokles pracovní schopnosti je zdravotní postižení uvedené v kapitole VI, položce 11c) přílohy vyhlášky č. 359/2009 Sb., o posuzování invalidity (dále jen **vyhláška**), pro něž byla stanovena míra poklesu pracovní schopnosti v rozmezí 25-35% a žalobci byla přiznána horní hranice, tj. 35%, a tato míra poklesu ve smyslu § 3 citované vyhlášky nebyla změněna, nebyl k tomu shledán žádný medicínský ani jiný důvod, proto nebylo možno námitkám žalobce vyhovět. Také bylo připomenuto, že vzhledem k tomu, že pro Českou republiku (dále jen **ČR**) nebyla v příloze VII. Nařízení uznána žádná shoda s předpisy jiných členských států ve věci podmínek vztahujících se na stupeň invalidity ve

smyslu článku 46 odstavce 3 Nařízení, bylo posouzení zdravotního stavu žalobce pro účely stanovení stupně invalidity provedeno výhradně podle českých právních předpisů. Žalovaná také uvedla k námitkám žalobce ohledně odlišného posouzení v Německu, že právní předpisy závazné pro přiznání invalidního důchodu se v jednotlivých zemích mohou lišit a ani výsledek řízení v Německu nemůže být důvodem na změnu posudkového závěru v ČR.

5. Z obsahu vyžádaného **posudkového spisu OSSZ Zlín** vedeného ohledně žalobce a v něm založeného záznamu o jednání a posudku o invaliditě této OSSZ ze dne 28.6.2018 a záznamu o jednání a posudku o invaliditě v řízení o námitkách vypracovaného ČSSZ pracoviště Brno dne 4.1.2019 soud zjistil, že žalobce byl uznán invalidní dle § 39 odst. 1 zákona a to nadále pro invaliditu prvního stupně s datem vzniku 23.9.2014, neboť z důvodu dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu poklesla jeho pracovní schopnost o 35%, když rozhodující příčinou s nejvýznamnějším dopadem na pokles pracovní schopnosti je zdravotní postižení uvedené v kapitole VI, položce 11c) přílohy vyhlášky, pro něž byla stanovena míra poklesu pracovní schopnosti 35%, která ve smyslu § 3 a 4 vyhlášky nebyla změněna. Založeny jsou lékařské zprávy ošetřujících lékařů žalobce i tiskopis E 213 DE (Podrobná lékařská zpráva) ze dne 31.10.2017 v německém jazyce a jejich překlad do českého jazyka.
6. **Žalovaná ve svém vyjádření** k žalobě dne 16.5.2019 navrhla provedení důkazu posudkem Posudkové komise Ministerstva práce a sociálních věcí (dále jen **komise** či **PK MPSV**) ve smyslu § 4 odst. 2 zákona č. 582/1991 Sb. a rozhodnutí ponechala na úvaze soudu s ohledem na výsledek posouzení zdravotního stavu žalobce.
7. Ze zaslání **dávkového spisu** vedeného žalovanou ohledně žalobce vyplývá, že napadené rozhodnutí ze dne 15.1.2019 bylo žalobci doručeno dne 23.1.2019. Založen je i tiskopis E 213 (lékařská zpráva) týkající se žalobce, která byla pro potřebu posudkového hodnocení přeložena z německého do českého jazyka.
8. V této projednávané věci se jedná o dávku podmíněnou zdravotním stavem a v takovém případě je rozhodnutí soudu závislé především na odborném lékařském posouzení. Ve správním soudnictví ve věcech důchodového pojištění posuzují zdravotní stav a pracovní schopnost pojištěnců PK MPSV, jak vyplývá z § 4 odst. 2 zákona č. 582/1991 Sb., o organizaci a provádění sociálního zabezpečení, v platném znění.
9. K žádosti soudu **PK MPSV-pracoviště v Plzni vypracovala** v soudem prodloužené lhůtě **po jednání konaném dne 22.10.2019 posudek** za účasti odborného lékaře z oboru neurologie, když jednání nebyl žalobce přítomen. V závěru posudku bylo uvedeno, že k datu vydání napadeného rozhodnutí žalobce byl invalidní podle § 39 odst. 1 zákona, šlo o invaliditu prvního stupně dle § 39 odst. 2 písm. a) zákona, neboť šlo o pokles pracovní schopnosti z důvodu dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu nejméně o 35%, nedosahoval však více než 49%. Dále komise uvedla, že dle doložené zdravotní dokumentace (i lékařský nález ze dne 31.10.2017 – formulář E 213 a doložená lékařská zpráva praktického lékaře ze dne 5.11.2018) a ze zhodnocení neurologem při jednání komise byl zjištěn dlouhodobě nepříznivý zdravotní stav, jehož rozhodující příčinou je migréna, forma s těžkým průběhem uvedená v kapitole VI., položce 11c) přílohy vyhlášky, pro které stanovuje míru poklesu pracovní schopnosti při rozmezí 25- 35% horní hranicí 35%. Horní hranice zvolena vzhledem k chronicitě průběhu onemocnění a v ní rovněž zohlednila další onemocnění žalobce; není důvod pro použití § 4 odstavce 1 citované vyhlášky. S ohledem

na zjištěný průběh onemocnění, zdravotní stav a funkční postižení žalobce komise konstatovala, že je v souladu s posudkovým zhodnocením OSSZ Zlín a námitkového řízení ve smyslu přiznání invalidity prvního stupně při přiřazení funkčního postižení ke kapitole VI., položce 11c)a stanovení míry poklesu pracovní schopnosti 35%. Klinický stav odpovídá formě migrény s těžkým průběhem. Dle komise žalobce není schopen práce spojené s těžkou fyzickou námahou, s manipulací s těžkými břemeny, práce v déletrvající neměnné poloze a práce v nepříznivých klimatických podmínkách; je schopen lehčí fyzické práce, když po vzniku invalidity prvního stupně je schopen vykonávat soustavnou výdělečnou činnost jen v podstatně menším rozsahu a intenzitě. Rovněž komise poznamenala, že v lékařských nálezech není prokázána posudkově významná progresse ve smyslu zhoršení zdravotního stavu, je uvedena chronifikace zdravotních potíží do somatoformní bolestivé poruchy, snížená psychická a fyzická kondice, žalobce je v PN (pracovní neschopnost). V posudku také byla uvedena doba platnosti posudku: 31.3.2020 a také, že invalidita prvního stupně trvá nadále s datem vzniku 23.9.2014. K námitkám žalobce komise konstatovala, že při posuzování zdravotního stavu a z něj vyplývajícího funkčního postižení je povinna postupovat dle platných právních předpisů a zákonných podmínek platných v ČR; klinický stav a z něj vyplývající funkční postižení odpovídá invaliditě prvního stupně.

10. Poté k žádosti soudu **PK MPSV doplnila svůj posudek** opětně v soudem prodloužené lhůtě **dne 10.12.2019**, kdy v doplnění uvedla zcela shodný závěr ohledně pokračování invalidity prvního stupně od 23.9.2014 a také dobu platnosti posudku (lhůta KLP): 31.3.2020. Dále uvedla, že žalobce byl písemně dopisem ze dne 28.6.2019 doručeným dne 5.7.2019 o tom, že komisi bude posouzen jeho zdravotní stav a mimo jiné bylo uvedeno, že má možnost komisi poskytnout veškeré lékařské nálezy, které pokládá za důležité k posouzení zdravotního stavu, avšak žalobce žádným způsobem nereagoval a posudek pak byl vypracován bez osobní účasti žalobce na základě dostatečné podkladové dokumentace. (Stejnopis posudku i jeho doplnění byl doručen žalobci i žalované.)
11. **Ústního jednání dne 30.1.2020** konaného u zdejšího soudu se žalobce nezúčastnil, ani nepřítomnost neomluvil. Přítomný zástupce žalované závěrem s ohledem na závěr posudku PK MPSV a jeho doplnění navrhl zamítnutí žaloby, neboť panu žalobci se nepodařilo prokázat, že je invalidní pro vyšší stupeň, ale je nadále invalidní pro invaliditu prvního stupně.
12. S účinností od 1.1.2010 je stanoveno v **§ 39 odst. 1-3 zákona** následující:
 - (1) Pojištěnec je invalidní, jestliže z důvodu dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu nastal pokles jeho pracovní schopnosti nejméně o 35 %.
 - (2) Jestliže pracovní schopnost pojištěnce poklesla
 - a) nejméně o 35 %, avšak nejvíce o 49 %, jedná se o invaliditu prvního stupně,
 - b) nejméně o 50 %, avšak nejvíce o 69 %, jedná se o invaliditu druhého stupně,
 - c) nejméně o 70 %, jedná se o invaliditu třetího stupně.
 - (3) Pracovní schopností se rozumí schopnost pojištěnce vykonávat výdělečnou činnost odpovídající jeho tělesným, smyslovým a duševním schopnostem, s přihlédnutím k dosaženému vzdělání, zkušenostem a znalostem a předchozím výdělečným činnostem. Poklesem pracovní schopnosti se rozumí pokles schopnosti vykonávat výdělečnou činnost v důsledku omezení tělesných, smyslových a duševních schopností ve srovnání se stavem, který byl u pojištěnce před vznikem dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu.
13. Pro úplnost krajský soud dodává, že dle § 3 odst. 1 citované vyhlášky v případě, že

příčinou dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu pojištěnce je více zdravotních postižení a v důsledku působení těchto zdravotních postižení je pokles pracovní schopnosti pojištěnce větší, než odpovídá horní hranici míry poklesu pracovní schopnosti určené podle rozhodující příčiny dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu, lze tuto horní hranici zvýšit až o 10 procentních bodů (dle § 4 odst. 1 téže vyhlášky lze dolní hranici míry poklesu pracovní schopnosti snížit až o 10 procentních bodů). Podmínky pro toto zvýšení (snížení) nebyly shledány, jak uvedeno shora. Od 1.1.2010 se za rozhodující příčinu dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu považuje takové zdravotní postižení, které má nejvýznamnější dopad na pokles pracovní schopnosti pojištěnce /§ 2 odst. 3 věta druhá vyhlášky č. 359/2009 Sb./.

14. Žalobce se podanou žalobou domáhal přiznání vyššího stupně invalidity z důvodů v ní uvedených. Subjektivní pocit žalobce o tom, že by mu měl být přiznán vyšší stupeň invalidity, tj. druhý či třetí stupeň, s ohledem na hodnocení invalidity německým nositelem pojištění nemůže být důvodem pro přiznání požadovaného stupně invalidity, není-li podložen objektivně zjištěným zdravotním stavem. Invaliditu v příslušném stupni lze přiznat pojištěnci pouze tehdy, jestliže vyplývá z výsledku lékařských vyšetření a nikoliv proto, že pojištěnec je subjektivně o své invaliditě přesvědčen či argumentuje důvody shora uvedenými. Navíc nelze ani přehlédnout, že důkazní břemeno spočívá na žalobci, tudíž na něm spočívá prokázání tvrzení ohledně vyššího stupně invalidity a to lékařskými zprávami odborných ošetřujících lékařů, které jsou posudkově zhodnoceny posudkovými lékaři OSSZ či ČSSZ nebo PK MPSV, jelikož pouze tito jsou ze zákona oprávněni k posuzování invalidity pojištěnců a to dle příslušných předpisů ČR, což je v tomto případě shora uvedená vyhláška a její příloha, kterou se stanoví procentní míry poklesu pracovní schopnosti i náležitosti posudku o invaliditě a upravuje posuzování pracovní schopnosti pro účely invalidity.
15. Po zhodnocení provedených důkazů dospěl v této věci soud k závěru, že žaloba proti napadenému rozhodnutí žalované ze dne 15.1.2019 není důvodná. Při posouzení zdravotního stavu a dochované pracovní schopnosti žalobce vycházel soud především z posudku PK MPSV ze dne 22.10.2019 a jeho doplnění ze dne 10.12.2019 vypracovaného na základě řádně zjištěného zdravotního stavu žalobce, neboť komise pro jeho posouzení měla odborné lékařské nálezy z doby před vydáním napadeného rozhodnutí. Soud považuje za přesvědčivé i posudkové závěry, k nimž komise na základě zjištěných skutečností dospěla, neboť v posudku je řádně stanovena hlavní příčina dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu žalobce, je popsána míra funkčního postižení vyplývající z jeho zdravotních postižení, řádně je odůvodněn posudkový závěr a je stanoveno i omezení, které však žalobce nevylučuje zcela z možnosti výkonu zdravotně vhodného zaměstnání. Lékař OSSZ, který vypracoval podkladový posudek pro vydání rozhodnutí ČSSZ ze dne 17.10.2018, i lékař ČSSZ hodnotící zdravotní stav žalobce v řízení o námitkách, rovněž i PK MPSV, hodnotili zdravotní stav i stanovili míru poklesu pracovní schopnosti shodně, jak uvedeno shora. Přiznaná 35% míra poklesu pracovní schopnosti však nedosahuje minimálně potřebných 50% pro invaliditu druhého stupně, natož nutných 70% této ztráty pro invaliditu třetího stupně, tudíž žalobce nebyl k datu vydání napadeného rozhodnutí uznán invalidní pro invaliditu druhého či třetího stupně, ale nadále byl uznán invalidní pro invaliditu prvního stupně. Posudek PK MPSV a jeho doplnění soud považuje za úplný a celistvý, jelikož byl vypracován za účasti odborného lékaře z oboru neurologie po zhodnocení veškeré předložené zdravotnické dokumentace žalobce a při vyhodnocení posudkových závěrů bylo vycházeno ze zjištěných diagnóz.

16. Soud zdůrazňuje, že samotné posudkové posouzení probíhá v souladu s právní úpravou platnou v ČR, jak ostatně dostatečně srozumitelně vysvětlila i žalovaná v napadeném rozhodnutí, dle doložené zdravotní dokumentace a aktuálních odborných lékařských nálezů (k rozhodnému datu), popř. vlastním vyšetřením při jednání odborným lékařem v daném oboru (při jednání komise); pouze v případě, že by byly dodané podklady nedostatečné pro posudkové posouzení, je vyžadováno doplnění lékařských zpráv, např. absolvování určitého odborného vyšetření. Posudkoví lékaři i PK MPSV v daném případě shledali doložené lékařské zprávy za plně dostačující, aby dle nich mohli objektivně posoudit a vyhodnotit zdravotní stav žalobce dle v ČR platné vyhlášky o invaliditě. Důvodem uznání invalidity ani jejího stupně totiž není vlastní vyhodnocení zdravotních potíží a zdravotního stavu žalobcem, či stupeň invalidity uznaný v jiném státě, nýbrž jediné posudková rozvaha vycházející výhradně z objektivně zjištěného zdravotního stavu posudkovými lékaři dle platné vyhlášky o invaliditě. Jedině posudkový lékař OSSZ a ČSSZ je ze zákona oprávněn posoudit zdravotní stav žadatele o důchod, vyhodnotit dle platné vyhlášky odborné lékařské zprávy a nálezy pro posudkové řízení o invaliditě, přiřadit zjištěné zdravotní postižení jako rozhodující příčinu dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu pojištěnce s nejvýznamnějším dopadem na pokles pracovní schopnosti pod správnou položku stanovenou příslušnou vyhláškou a určit, zda se jedná o invaliditu či nikoliv a to výhradně dle platných právních předpisů ČR. Totéž oprávnění má v soudním řízení správním PK MPSV. Takto bylo v daném případě postupováno, posudkové řízení proběhlo zcela správně a objektivně, proto soud neshledal, že by posudkovými lékaři či komisí nebyla neposouzena žalobcova celková výkonnost, pohyblivost a schopnost vykonávat denní aktivity pro stanovení procentní míry pracovní neschopnosti, jak namítal v žalobě s tím, že jsou jeho denní aktivity těžce omezeny.
17. Změna stupně invalidity však není vázána na situaci na trhu práce, na nemožnosti zajistit si vhodné zaměstnání, na rodinnou situaci apod. Posudkoví lékaři i posudková komise jsou oprávněni posoudit zdravotní stav ve vztahu k invaliditě toliko na základě doložené dostatečné zdravotní dokumentace pojištěnce žádajícího o změnu stupně invalidity či o invalidní důchod, přičemž rozhodující je v rozhodném období aktuální zdravotní stav pojištěnce zjištěný jeho odbornými ošetřujícími lékaři a z něho vyplývající funkční postižení.
18. Žalobce, na němž spočívá důkazní břemeno, neprokázal, že je invalidní pro invaliditu druhého či třetího stupně, neboť i dle stěžejního důkazu, jímž je v tomto řízení posudek PK MPSV a jeho doplnění, je nadále invalidní pro invaliditu prvního stupně, jelikož míra poklesu pracovní schopnosti činí 35%, nikoli nezbytných minimálně 50% pro invaliditu druhého stupně. Stejně tak je bez vlivu na výsledek to, zda míra poklesu činí 35 či 40%, protože i tak se nadále jedná o invaliditu prvního stupně. Neznamená totiž, že je nesprávné rozhodnutí ČSSZ, pokud není v souladu s požadavkem žalobce, neboť rozhodující je výsledek posouzení zdravotního stavu na základě doložených lékařských zpráv odborných ošetřujících lékařů ve vztahu k invaliditě posudkovými lékaři a komisí v souladu s platnou právní úpravou v ČR bez ohledu na výsledek posouzení zdravotního stavu dle předpisů platných např. v Německu, přičemž rozdílnost v posouzení není ničím neobvyklým a ojedinělým. Jelikož žalobce neprokázal, že je invalidní ve vyšším stupni invalidity, soud proto jeho žalobě nepřisvědčil a žalobu zamítl podle § 78 odst. 7 s.ř.s., dle něhož soud zamítne žalobu, není-li důvodná (**výrok I. rozsudku**). Soud napadené rozhodnutí žalované ze dne 15.1.2019 shledal jako věcně správné a odpovídající zákonu, neboť žalobce neprokázal, že splňuje podmínky pro požadovanou změnu stupně invalidity z prvního na

druhý či třetí stupeň, neboť i dle stěžejního důkazu, jímž je v tomto řízení výše citovaný posudek PK MPSV, je nadále invalidní pro invaliditu prvního stupně a žalovaná se vypořádala dostatečným způsobem i se všemi jeho námitkami proti rozhodnutí ze dne 17.10.2018.

19. Žalobce v této věci nebyl úspěšný a úspěšná žalovaná nemá nárok na náhradu nákladů ze zákona, proto žádnému z účastníků nebylo přiznáno právo na náhradu nákladů řízení ve smyslu § 60 odst. 1 a 2 s.ř.s. (**výrok II. rozsudku**).
20. Soud ještě podotýká, že s ohledem na datum doby platnosti posudku, tj. 31.3.2020, bude znovu posouzen zdravotní stav žalobce ohledně trvání invalidity, proto je i v jeho zájmu, aby v řízení předložil lékařské zprávy popisující vývoj jeho zdravotního stavu v poslední době.

Poučení:

Proti tomuto rozsudku lze podat do dvou týdnů po jeho doručení kasační stížnost u Nejvyššího správního soudu se sídlem Moravské náměstí 6, 657 40 Brno, který o kasační stížnosti rozhoduje. Lhůta je zachována, byla-li kasační stížnost podána u Krajského soudu v Plzni (§ 12 odst. 1, § 102, § 106 odst. 2 a 4 s.ř.s.).

Kasační stížnost lze podat pouze z důvodů uvedených v § 103 odst. 1 s.ř.s. a nepřípustnost kasační stížnosti je uvedena v § 104 s.ř.s. V řízení o kasační stížnosti musí být stěžovatel zastoupen advokátem; to neplatí, má-li stěžovatel, jeho zaměstnanec nebo člen, který za něj jedná nebo jej zastupuje, vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních zákonů vyžadováno pro výkon advokacie.

Plzeň 30. ledna 2020

JUDr. Alena Hocká v.r.
samosoudkyně